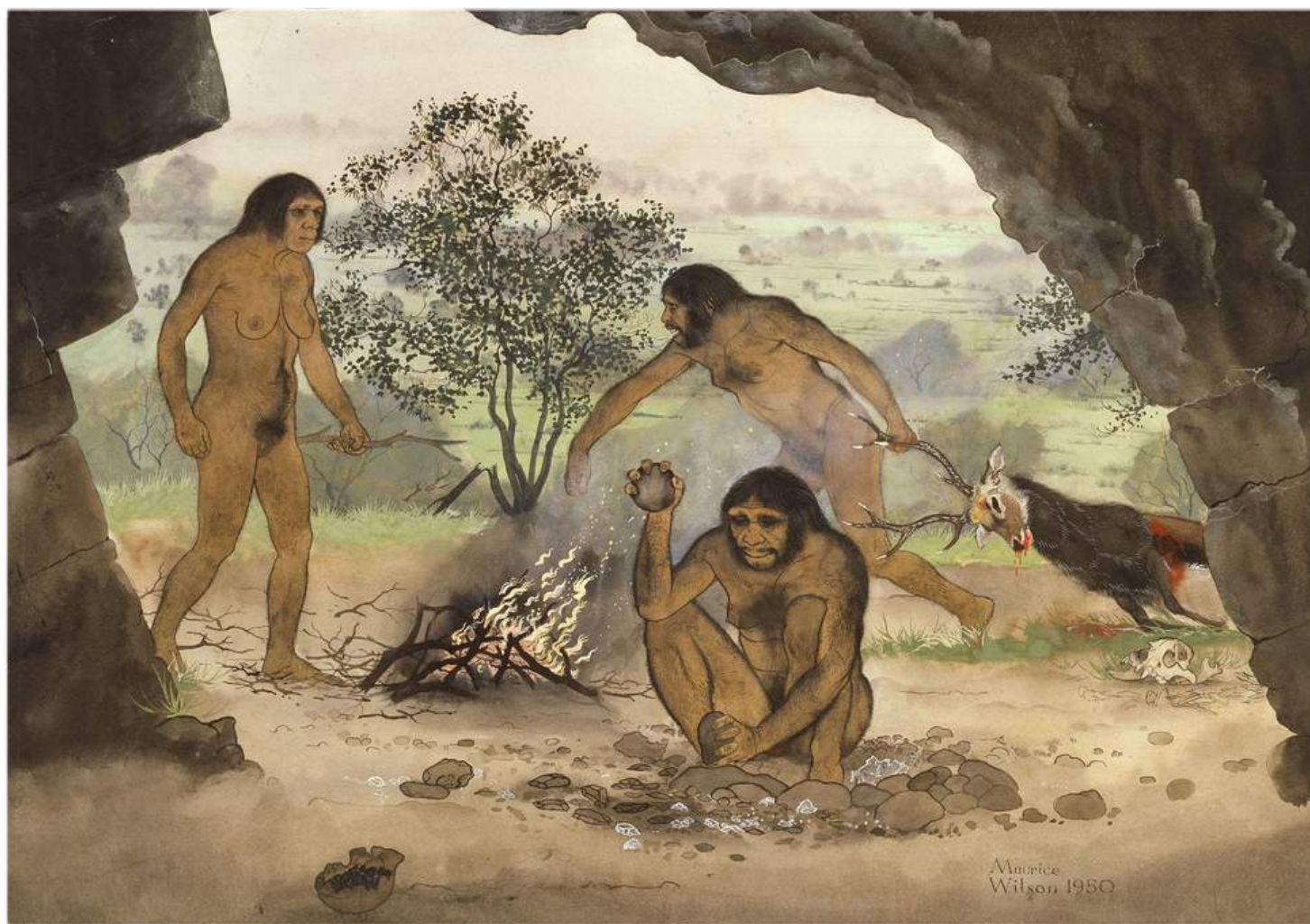

DOGUOLOGY

BOY MEESTER
500728457

Inleiding

Bij het openslaan van dit verslag heeft u waarschijnlijk al een eerste vraagteken. Waar staat Doguology voor?

Doguology is eigenlijk het niet zo letterlijk vertaalde Japanse woord voor *'tools'*. Hieronder verstaat men de meest uiteenlopende dingen, van letterlijke voorbeelden zoals bijvoorbeeld de iconische hamer, tot indirecte gebruiksvorwerpen zoals de camera die ons helpen bij het onthouden van herinneringen.

Hoe het vak eruit zou zien was nog onduidelijk, dit kwam omdat het vak nog niet bestond. Het ontwerpen van het vak Doguology is dan ook een groot onderdeel geweest van het gehele proces.

U zult in dit verslag het proces lezen, van de zoektocht in het begin, tot de realisatie richting het einde.

Inhoudsopgave

Inleiding	2
Tijdbalk	4
Ontdekkingen	4
Oorlogen (politiek)	4
Groepsdynamiek	5
Check-In	5
'Vrijheid'	5
Prehistorie	6
Tools	6
Vergelijking	6
Acheulaen	7
Wie? Waar? Wat?	7
Vraagtekens	7
Grote aantallen op vindplaatsen?	7
Zo veel tijd investeren voor wat?	7
Sommige niet praktisch of bruikbaar?	8
Waarom de symmetrie?	8
Seksuele Selectie	8
Acheulean	9
Einde van de Acheulean	10
Homo Erectio	11
Essentie	11
Maakproces	12
Gieten	12
Afwerking	14
Wat als...	15
Conclusie	15

Tijdbalk

Het vak doguology is oorspronkelijk ontstaan doordat een aantal studenten het niet eens waren met de keuzevak opties. Deze waren namelijk allemaal vrij technisch of economisch, iets wat een groot aantal product designers niet echt interessant vinden. Om deze reden is het initiatief genomen om een eigen keuzevak te ontwerpen.

De eerste paar weken van Doguology was iedereen dan ook een beetje zoekende. Er was onduidelijkheid over waar het vak naar toe zou leiden en dat zorgde voor onrust bij een aantal studenten.

Het eerste concrete plan was het maken van een tijdbalk, deze werd onderverdeeld in een aantal categorieën zoals, materiaal, productietechnieken, ontdekkingen, politiek, geloof, enzovoorts. De bedoeling was dat er een aantal studenten per categorie de tijdlijn ging onderzoeken van begin der tijden tot het heden. Hier zouden voor productietechniek bijvoorbeeld dingen als 'smeden' tot '3D printen' uit voort kunnen komen.

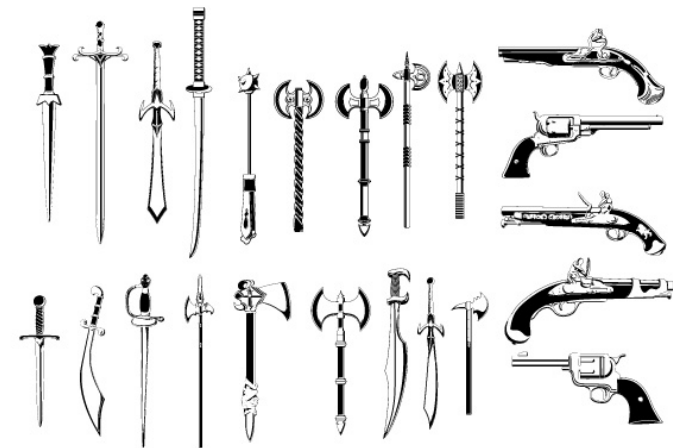
Ontdekkingen

Ik begon mijn onderzoek in de categorie 'ontdekkingen', hierbij ging ik alle ontdekkingen van het wiel tot de zwaartekracht onderzoeken. Dit was in het begin enorm leuk, omdat je al heel snel resultaat zag. Binnen een aantal uur stonden er tientallen ontdekkingen op papier met jaartal en een korte uitleg. Maar toen de verzameling steeds groter werd besloop een gevoel van onrust mij, het werd te breed. Ik wist niet waar dit toe zou gaan en verloor mijn interesse.

Oorlogen (politiek)

Na een kleine twee weken waren mijn twijfels over de categorie ontdekkingen groter geworden, toen ik Pim en Romano achter mij hoorde praten over wapens.

Pim en Romano zaten namelijk samen te werken in de categorie 'politiek', waar zij hun eigen draai aan hadden gegeven. Zij onderzochten namelijk hoe de wapens door de tijd heen zijn geëvolueerd. Hier werd ik enorm enthousiast van en maakte dat ik weer hard en gemotiveerd aan het vak kon gaan werken.

Groepsdynamiek

Het vak Doguology ging dus over het onderzoeken van oude materialen, technieken of andere soorten bewegingen en het ontwerpen van een product hierbij rond om het thema snijden. Hiernaast was een net zo belangrijk aspect van het vak, het co-creëren van een nieuw keuzevak. Waarbij verschillende rollen (denk aan tentoonstelling, filosofie, problemen of workshops) door de studenten zelf opgelost moesten worden.

Ik zelf, samen met vele anderen, vonden dit een fantastische uitdaging, waar je alles in eigen handen had. Wel had ik al een kleine voorstudie gedaan bij het maken van de nieuwe leerroute 'New Engineering' aan het begin van het tweede schooljaar. Samen met een aantal studenten en bijna alle leerkrachten van de afdeling techniek begonnen we met het vaststellen van de problemen van de huidige leerroutes en wat de essentie moest zijn van dit hybride-model. Hierin werden wij begeleid door een extern persoon die gespecialiseerd is in het faciliteren en begeleiden van creatieve processen. Vele brainstorms en ander soort technieken hielpen een relatief kleine groep aan een berg met ideeën. Een van de onderdelen van de sessies waren de 'check-in' en de 'check-out', waarbij je op een informele manier je brein klaar stoomt voor de sessie of juist reflecteert op wat er die dag gewonnen is.

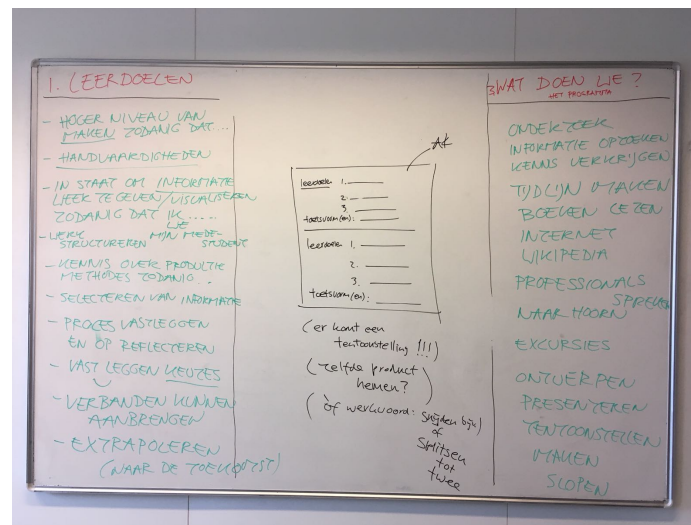
Check-In

Aangezien ik al een klein beetje ervaring had met het fenomeen 'check-in' besloot ik deze taak op mij te nemen. Ik had nog niet echt een concreet plan, maar ik deed het samen met Casper, Joris en Max. De bedoeling was dat wij iedere woensdag middag de les zouden openen met iets waarbij de klas in een actieve werksfeer kwam.

De eerste check-in ging over reflectie, vraag en antwoord, luisteren en hand-oog coördinatie. We stonden met zijn alle in een cirkel en er werden mandarijnen uitgedeeld. Vervolgens mochten de studenten (en docenten) hun mandarijn naar iemand gooien en tegelijkertijd een vraag stellen. Hier werden vragen gesteld als:
"hoe was je weekend?"
"Wat vind je het leukst aan ontwerpen?"
"Heb je iets spannends gedaan met valentijn?"
"Hoe zie jij je toekomst als ontwerper?"

Een les later besloot ik om een les Qi Gong te geven. Dit is een vorm van Kung Fu waarbij je een aantal ademhalingsoefeningen doet, met als resultaat een gefocust brein waar veel meer in opgenomen kan worden. Ik vond het hartstikke leuk om te doen, maar sommige konden hun lach moeilijk inhouden, wat ook wel begrijpelijk was.

De animo voor de check-ins, samen met de Doguology lessen an sich, werden steeds geringer. Naar mate meer studenten een soort van idee kregen waar het vak naar toe zou leiden ging iedereen langzamerhand zijn eigen pad bewandelen. Ondanks dat ik hier zelf ook schuldig aan was, vond ik het wel soms jammer. Het was enorm leuk en leerzaam om te zien waar andere studenten mee bezig waren.

'Vrijheid'

Zoals eerder vermeld was de vrijheid die we kregen bij Doguology voor vele een stuk minder leuk dan dat het woord doet suggereren. Zonder routeborden is het lastig om bij een bestemming te komen. En het leren omgaan met deze zelfstandigheid is naar mijn idee een van de belangrijkste aspecten van Doguology.

Prehistorie

Mijn interesse gebied bleef bij de geschiedenis en bij wapens. Ik was vooral geïnteresseerd in de prehistorie. Omdat hier het ontwerp van voorwerpen een specifiek doel diende. Soms op functionele vlakken en soms op sociale deelgebieden.

Tools

Het vak Doguology draait om tools en het leek mij dus enorm interessant om de gereedschappen van vroeger te bestuderen en erachter te komen wat voor doel zij diende en hoe het de mensen verandert heeft. Tools maken de mensen tot wie ze nu zijn. Met behulp van tools kregen wij een beter dieet. Bouwden we steden en vliegtuigen en nog veel meer. Met andere woorden, tool (gebruik) staat gelijk aan innovatie en vooruitgang. Wij innoveren tools, waardoor wij zelf als mens ook evolueren.

Vergelijking

Hoe verhoudt het verleden en haar tools zich tegen het heden?

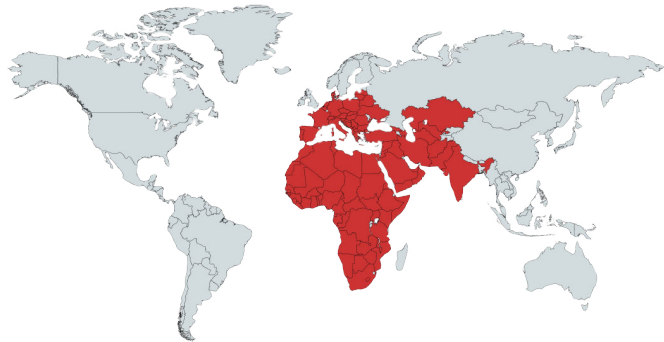
Veel gereedschappen zijn door de jaren heen geïnnoveerd en verbeterd, andere zijn verwaterd doordat ze vervangen werden door betere of juist doordat ze niet meer relevant waren. Het leuke aan Doguology is dat je de waarde van hedendaagse gereedschappen leert waarderen, of op zijn minst anders bekijkt, doordat je de uitvindingen van vroeger onderzoekt.

Het leek mij dan ook het interessants om iets van het verleden in het licht te zetten en te vergelijken of vertalen naar iets uit de tijd van nu. Wat hier uitkomt was voor mij tot dit punt ook nog een mysterie.

Acheulaen

Ik heb mijn tool gevonden. Een bijzonder belangrijk element in de geschiedenis van de mensheid. De acheulean. Dit bijzondere stukje steen is al meer dan 1,5 miljoen jaar oud en blijkt veel belangrijker voor ons te zijn geweest dan vele weten.

Wie? Waar? Wat?

De acheulean, ook wel handbijl. Is een door de mens gefabriceerd stukje gereedschap. Het is een steen, iets in de richting van vuursteen, waar enorm veel tijd en aandacht ingestoken is om het perfect symmetrisch en scherp te krijgen. Het is gevonden in afrika, het nabije Oosten en bijna heel Europa. Deze tools werden gebruikt door verschillende menssoorten als de Homo Erectus en Homo Heidelbergensis.

Vraagtekens

Na wat onderzoek te hebben gedaan zijn er een aantal vraagtekens ontstaan:

Grote aantallen op vindplaatsen?

Er zijn een heel aantal handbijlen gevonden door de tijd heen. Toch was is er iets bijzonders aan deze vondsten, de handbijlen lagen namelijk in grootte aantallen in een relatief kleine omgeving.

Zo veel tijd investeren voor wat?

Ook is het interessant dat deze artefacten bijzonder moeilijk zijn om te maken. Er zijn verscheidende filmpjes op het internet te vinden, waarin moderne mensen deze handbijlen maken.

Ik zelf heb het getracht een acheulean te maken, dit met weinig succes. Het is namelijk niet zo dat je twee stenen simpelweg op elkaar ramt. Er komt een stukje hand-oog coördinatie, kracht uitput en zelfbeheersing bij kijken. Om er maar een paar te noemen.

Na wat onderzoek stuitte ik op een interessant artikel. Tegenwoordig denken mensen dat wij in alle opzichten betere versies zijn van onze voorouders, maar niets is minder waar. Tegenwoordig heeft men namelijk voor alles een hulpmiddel en zijn er voor alle andere dingen in het leven experts. Mensen die iets beter kunnen dan jij; Boekhouding, juridische zaken, koken of ontwerpen. Maar vroeger moest ieder individu instaat zijn om alles, wat men nodig heeft om te overleven, zelf te kunnen.

Zo was de prefrontale cortex (BRON), het deel in je brein wat betrokken is bij cognitieve en emotionele functies als beslissingen nemen, plannen en sociaal gedrag, vroeger beter ontwikkeld. Hiermee waren onze voorouders stukken beter in staat om bijvoorbeeld een handbijl te maken.

Sommige niet praktisch of bruikbaar?

Wat frappant is aan sommige handbijlen is het feit dat zij totaal niet bruikbaar zijn. Sommige zijn enorm groot of lastig vast te houden zonder je eigen handen open te halen. Dit gegeven heeft er voor gezorgd dat er een uitgebreider onderzoek is gedaan naar de handbijl. Hieruit is gebleken dat de Acheulean een onderdeel is geweest van het keuzeprocess voor voortplanting van onze voorouders.

Waarom de symmetrie?

Symmetrie is van nature aantrekkelijker voor het oog voor zowel mensen, als dieren en dan vooral rond de y-as. Dit is een ingeprente perceptuele voorkeur.

De symmetrische artefacten trokken dus meer aandacht van de vrouwelijke bevolking vroeger.

Seksuele Selectie

Seksuele selectie is het makkelijkst uit te leggen aan de hand van een voorbeeld, namelijk de pauw. Wie kent deze wonderbaarlijke vogel niet, met zijn enorm kleurrijke staart. Dit is een perfect voorbeeld. Door de

kleurrijke veren op de staart van de pauw kan een mannetje de vrouwtjes imponeren. En dit is niet omdat de vrouwtjes opgewonden raken van de felle kleuren, maar er schuilt nog iets achter. Een mannetjes pauw met 'mooie' staart heeft namelijk een grotere kans op overleven in het wild. Vijanden verliezen hierdoor eerder hun interesse dan wanneer een pauw een doffe staart heeft. Dus voor de vrouwtjes in het noodzaak om een mooie staart te kiezen, als zij hun kinderen een hogere kans op overleven gunnen.

Dit is één van de twee principes in seksuele selectie, namelijk de '*handicap principle*'. Hierin is het essentieel dat de goede genen van de partner worden overgenomen. Dit zie je terug bij enorm veel dieren, allemaal met de reden om hun kinderen de hoogste kans op overleven te verzekeren.

Een tweede principe is de '*runaway principle*' waarbij er meer wordt gelet op de esthetische eigenschappen van een partner. Hierbij kun je denken aan een vel gekleurd insect, waarbij de kleur verder geen invloed heeft op hun overlevingskans. Er zitten dus verder geen voordelen aan het kiezen van een mannetje volgens dit principe, hierin worden simpelweg de perceptuele voorkeuren beïnvloed. Een ander interessant voorbeeld hiervoor is bijvoorbeeld het uiterlijk van de mens. Wanneer je namelijk de penis van de man, of de borsten en billen van een vrouw, vergelijkt met onze naaste verwanten (primaten) dan is er een duidelijk verschil in grootte. Door de jaren heen zijn bepaalde lichaamsdelen groter geworden en dit heeft niet perse functionele voordelen. Dit komt puur door de voorkeuren van onze voorouder.

Acheulean

Dan komen we weer terug bij de Acheulean. Hoe heeft dit een onderdeel kunnen spelen in het keuzeproces van de voortplanting van onze voorouders?

Mensen hebben van nature, naast de eventuele vergrote geslachtsdelen of iets dergelijks, niet hele duidelijke verschillen ten opzichte van elkaar. Wij hebben geen grote horens of tanden, waar wij onze vrouwen mee konden imponeren. Ook was het vroeger niet zo dat een man een vrouw kon versieren door middel van humor. Hoe kon je dan laten zien wat jij allemaal in huis had? Juist het maken van een handbijl. Wanneer een man een goede handbijl kon maken, bewees hij dat hij over een aantal essentiële vaardigheden beschikte. Hij was goed in het vinden van geschikte materialen in het gebied (cognitieve vaardigheden), hij kon een plan goed uitvoeren, hij was sterk en had een goede coördinatie en hij was vastberaden. Voor een onze vrouwelijke voorouders waren dit goede eigenschappen, waardoor een man in de smaak viel. Hierbij was het maken van een symmetrische handbijl ook essentieel, want dit trok simpelweg meer aandacht.

Maar hoe zorg je er dan voor dat er niet wordt vals gespeeld? Want als jij als mannetje vrijwel niets kon, maar toevallig een perfect symmetrische handbijl tegenkwam. Dan zou dit betekenen dat alle vrouwen denken dat jij over perfecte genen beschikt. En dit dilemma beantwoordt direct ons volgende vraagteken, waarom er zoveel ongebruikte handbijlen zijn gevonden. Vrouwen keken vroeger toe hoe de mannen een handbijl maakte, waarna deze simpelweg werden afgedankt.

Einde van de Acheulean

Na verloop van tijd werd de handbijl ingewisseld voor ander soort, praktischere stukken gereedschap. Deze verandering deed zich voort rond de introductie van de Homo Sapiens. De reden hiervoor is dat wij, mede dankzij de handbijl, een ander dieet kregen. Een dieet waar meer eiwitten genuttigd werden, van bijvoorbeeld vlees. Hierdoor zijn onze hersenen stukken groter geworden en dit kost een hele hoop energie. En om de hersenen in goede conditie te houden moet er dus veel gegeten worden. Dit heeft voor een verandering gezorgd in de keuzecriteria van de vrouwen. Het was voor hun niet meer zo relevant om een man te kiezen met de beste genen, maar een man die haar kon voorzien van essentiële middelen. Wanneer de vrouw zwanger was, was zij niet in staat om zelf een dier te vangen en al helemaal niet wanneer zij een baby had, die ook voedsel nodig heeft. Daarom werd het verschaffen van voedsel een belangrijker onderdeel in het leven van een man. Dit heeft er ook voor gezorgd dat de handbijlen langzamerhand zijn ingewisseld voor meer bruikbare gereedschap zoals speren en pijl en boog.

Homo Erectio

Dit is de 'Homo Erectio', mijn creatie. Het is een bronzen dolk met een stenen handvat (wat een penis moet voorstellen). Ik heb geprobeerd een mega interessant stukje geschiedenis te vertalen in een artefact.

Het was enorm leuk om dit te maken en ik vind nog leuker om het verhaal erachter te delen.

Essentie

Het object bestaat uit twee delen. Het bronzen lemmet en het stenen handvat.

Het bronzen lemmet symboliseert twee hoofdzakelijke dingen. Ten eerste de functie, de dolk, staat voor agressie en dominantie. Een eigenschap die bij onze verre voorouders, en meeste diersoorten, belangrijk was in het keuzeproces van de voortplanting.

Ten tweede is de verschijningsvorm, het brons. Dit staat voor geld en rijkdom. Na de periode van de handbijl is het voor de vrouwen veel belangrijker geworden of een man kon voorzien in bepaalde middelen. Dit is tegenwoordig nog steeds te zien, waarbij de 'middelen' verandert zijn van prooidieren naar mooie auto's en dure huizen.

Het stenen handvat geeft het object een unieke uitstraling. Niet alleen door het bijzondere materiaal, maar ook door de vorm. Het ziet er namelijk uit als een penis. De penis is uiteraard een symbool voor de voortplanting, maar ook voor seksuele selectie. Zoals eerder vermeld is de penis van de moderne mens een gevolg van de voorkeuren van onze voorouders. De lengte van de penis, evenals de grootte van de borsten en billen van de vrouw, verschaffen geen essentiële voordelen bij het voortplanten. Daarnaast biedt de vorm ook enige ergonomische voordelen.

Maakproces

Er is veel onderzoek gedaan voordat er daadwerkelijk iets fysieks geproduceerd werd. Tot ik plots een ingeving kreeg om een mannelijk geslachtsdeel te verwerken in het ontwerp. Ik werd hier, op de meest professionele manier mogelijk, enorm enthousiast van. Hierdoor is mijn motivatie en tijd dit ik dagelijks in Doguology stak flink toegenomen. Ik was begonnen met het maken van een aantal schuimen modellen, waarna niet veel later het eerste houten model volgde.

Ik maakte een afspraak met Frank om mijn ideeën voor te leggen en advies te vragen voor het vervolg. Hier gaf Frank mij goede adviezen over de maakbaarheid, maar ook inhoudelijke tips. Zo vertelde hij dat het voor mij belangrijk was dat ik de symboliek helder kreeg, omdat het anders al gauw een psychopatisch speeltje kon worden.

Hiermee ging ik aan de slag door nog meer onderzoek te doen om mijn verhaal glashelder te krijgen. En dat is naar mijn idee gelukt.

Nu had ik een steengoed verhaal, wat nog vertaald moest worden naar een fysiek object. Hiervoor ben ik het internet af gaan struinen voor mensen die mij konden helpen. Zo kwam ik terecht bij Gert Jan.

Gieten

Gert Jan van Duinkerken. Een beeldend kunstenaar (ook al heeft hij zelf niet zoveel met het woord kunstenaar) die in zijn eigen stuk bos woont in de Veluwe. Ik belde Gert Jan zonder concrete vraag en vertelde hem over mijn projectje. Gert Jan heeft veel ervaring met brons gieten en het leek hem wel een leuke uitdaging. Toen hij vroeg of ik een tekening door wilde sturen heb ik hem wel even gewaarschuwd voor de vormgeving, waar hij hartelijk om kon lachen. Dit stelde mij wel gerust. Niet veel later zij Gert Jan dat het hem wel leuk leek om te doen en hadden we een afspraak gemaakt.

Maandag 11 juni reed ik naar de Veluwe, niet wetend wat voor een geweldige dag ik zou gaan hebben. Na een kleine safari door het bos,

wat de veringen van mijn auto niet snel zullen vergeten kwam ik aan bij het huis van Gert Jan. Hier werd ik hartelijk verwelkomt door Jaqueline (partner) en Gert Jan. We dronken een kop koffie, waarbij we elkaar beter leerde kennen. Hierna gaf Gert Jan mij een rondleiding door zijn bos en vertelde over zijn projecten, wat ik gigantisch interessant vond! Daarna gingen we aan de slag.

Gert Jan gaf het advies om alleen de lemmeten van brons te gieten in verband met maakbaarheid. Zo geschied zo gedaan. Ik kreeg de opdracht om een drietal houten lemmeten uit te zagen en te veilen, zodat hij overal een lossingshoek had, anders konden we laten in de problemen komen met de mal. Toen de houten messen af waren hadden we een houten behuizing gefabriceerd waar de houten messen in kwamen te liggen. Deze bedekte we vervolgens met een speciaal soort zand, wat bestendig is tegen hoge temperaturen. Dit werd enorm goed aangedrukt. Dit geheel werd omgedraaid en de onderkant werd eraf geschroefd, hierdoor kwamen de houten modellen tevoorschijn die eruit werden gehaald. Nu zag je alleen nog de afdruk in het zand zitten. Een tweede helft zand kwam hierop en deze twee helften werden aan elkaar bevestigd.

Het plan was om van de houten afdrukken loden modellen te maken. Deze loden modellen kon ik namelijk makkelijk nabewerken, waardoor we betere afdrukken konden maken voordat we het brons gingen gieten. Brons is namelijk een stuk lastiger om na te bewerken, dus dat scheelde een hoop moeite. Ook was het leuk om het gietproces twee keer mee te maken.

Het lood ging in een smeltkroes die vervolgens tot 300 graden Celsius werd verwarmt. Het gesmolten lood werd vervolgens in de mal gegoten. Dit is te zien in de afbeeldingen hieronder.

Nadat ik de loden messen had nabewerkt konden de mallen voor de bronzen modellen gemaakt worden. Dit ging allemaal vrij voorspoedig en de afdrukken zagen er goed uit. Toen de mal gereed was begonnen we met het smelten van het brons. Dit ging net iets anders dan het lood, want brons moet namelijk tot 1100 graden verhit worden! Hiervoor moesten twee gasflessen aan te pas komen en een speciale oven die de hitte vast houdt. Een speciale thermometer werd in de oven geschoven zodat we konden zien hoe warm het was. Gert Jan had pas sinds kort een thermometer, hiervoor (en nog steeds) deed hij namelijk een stukje brons in de smeltkroes onderdompelen en wanneer het gesmolten brons niet aan de staaf bleef kleven was het goed. Net als een wanneer je een spies in een cake prikt.

Toen het brons goed op temperatuur was goot Gert Jan het vloeibare brons in de mal. Dit ging met aardig wat geweld, waarbij ook de mal soms in de fik raakte. Jaqueline assisteerde Gert Jan door de gereedschappen en dergelijk veilig te stellen en door zand over de mal te gooien zodat het afkoelt. Hierna hadden wij drie perfect bronzen messen!

Mijn bezoek bij Gert Jan eindigde in nog met een wijntje en wat verhalen. Ik voelde me vereerd om dit te mogen doen en werd ik kan hun niet genoeg bedanken voor deze ervaring. Toen ik vertrok kreeg ik ook nog twee stukken speksteen mee met een aantal gereedschappen.

Afwerking

Weer terug in Amsterdam begon ik met de afwerking. Ik wist dat ik mijn uiteindelijke mes van de dolk wou gaan maken, deze symboliseert het meest een wapen en zou dus beter passen bij het project. Om deze reden testte ik eerst het keukenmes. Ik begon met de schuurmachine, waarna ik dit afbouwde naar verschillende soorten veilen, waarna een steeds fijner stuk schuurpapier. Dit ging vrij aardig. Ook begon ik met het testen van het speksteen, dit was wat lastiger. Speksteen is namelijk erg bros en het brak daarom ook een aantal keer.

Maandag 18 juni heb ik de dolk afgewerkt. Deze was nu klaar voor haar handvat, waar ik een beetje voor vreesde naar aanleiding van de vorige testen. Het spreekwoord “drie keer is scheepsrecht” was ook hier van toepassing, want bij mijn derde test lukte het aardig en ontstond het huidig handvat. Ik heb dit ook met verschillende stukken schuurpapier afgewerkt zodat hij mooi glad is en hier kwam onverwachts een soort marmereffect bij kijken wat het een naar mijn idee enorm interessant geheel maakt. Ik ben trots.

Wat als...

Als ik wat langer de tijd had, of eerder op dit idee was gekomen, zou ik dit verslag verder willen uitwerken. Beter de bronnen van de gevonden artikelen vermelden en de opmaak willen perfectioneren. Ik was al begonnen met een indesign versie van dit verslag, maar kwam in tijdnood doordat ik hier nog te traag mee was.

Ook zou ik een tweede versie van het handvat willen maken van speksteen. Dit model is naar mijn idee nog wat te twee dimensionaal. Ook de verbinding tussen het handvat en het lemmet zou ik willen verbeteren. Dit is nu met epoxy gedaan, maar zou nog beter kunnen aansluiten.

Conclusie

Het uitgebreide onderzoek van de eerste paar weken leken nergens op uit te lopen tot ik plots iets prehistorisch voor ogen hield. Ik wou iets maken wat een stukje geschiedenis van de mensheid illustreert. Dit heb ik op mijn eigen manier gedaan, waarbij ik heel veel geleerd heb. Ik heb niet alleen kennis opgedaan van de geschiedenis van de Homo Sapiens, maar heb ook heel wat vaardigheden beoefent. Waaronder het brons gieten, experts raadplegen, werken met verschillende adobe programma's, onderzoek doen en een volwaardig project afronden zonder enige criteria. Ik ben trots.

